HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

15 septembrie 2016*

„REACH — Redevență datorată pentru înregistrarea unei substanțe — Reducere acordată microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii — Eroare în declarația referitoare la dimensiunea întreprinderii — Recomandarea 2003/361/CE — Decizie care impune o taxă administrativă — Obligația de motivare”

În cauza T-587/14,

Crosfield Italia Srl, cu sediul în Verona (Italia), reprezentată de M. Baldassarri, avocat,

reclamantă,

împotriva

Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA), reprezentată inițial de M. Heikkilä, de E. Bigi, de J.-P. Trnka și de E. Maurage, iar ulterior de M Heikkilä, de J.-P. Trnka și de E. Maurage, în calitate de agenți, asistați de C. Garcia Molyneux, avocat,

pârâtă,

având ca obiect, pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și privind anularea Deciziei SME(2013) 4672 a ECHA din 28 mai 2014, prin care se constată că reclamanta nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de reducerea redevenței prevăzute pentru întreprinderile mici și prin care i se impune o taxă administrativă și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea facturilor emise de ECHA în urma adoptării Deciziei SME(2013) 4672,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, F. Dehousse (raportor) și A. M. Collins, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 16 decembrie 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: italiana.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 9 și la 29 septembrie 2010, reclamanta, Crosfield Italia Srl, a efectuat înregistrarea mai multor substanțe în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3, rectificare în JO 2009, L 36, p. 84).

2 În cadrul procedurii de înregistrare, reclamanta a arătat că este o „întreprindere mică”, în sensul Recomandării 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO 2003, L 124, p. 36). Această declarație i-a permis să beneficieze de o reducere a redevenței datorate pentru orice cerere de înregistrare, astfel cum este prevăzută la articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006. În conformitate cu articolul 74 alineatul (1) din același regulament, redevența menționată a fost definită în Regulamentul (CE) nr. 340/2008 al Comisiei din 16 aprilie 2008 privind redevențele și taxele plătite Agenției Europene pentru Produse Chimice în conformitate cu Regulamentul nr. 1907/2006 (JO 2008, L 107, p. 6, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3). Anexa I la Regulamentul nr. 340/2008 conține în special valoarea redevențelor datorate pentru cererile de înregistrare prezentate în temeiul articolului 6 din Regulamentul nr. 1907/2006, precum și reducerile acordate microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și întreprinderilor mijlocii (denumite în continuare „IMM”). Pe de altă parte, potrivit articolului 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2008, atunci când o persoană fizică sau juridică care revendică dreptul la reducerea sau la scutirea de la plata unei redevențe nu poate să demonstreze că are dreptul la o astfel de reducere sau de scutire, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) percepe redevența sau dreptul integral, precum și o taxă administrativă. În această privință, Consiliul de administrație al ECHA a adoptat, la 12 noiembrie 2010, Decizia MB/D/29/2010 privind clasificarea serviciilor pentru care sunt percepute taxe (denumită în continuare „Decizia MB/D/29/2010”). La articolul 2 și în tabelul 1 din anexa la această decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia MB/21/2012/D a Consiliului de administrație al ECHA din 12 februarie 2013, se arată că taxa administrativă prevăzută la articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2008 este de 19 900 de euro pentru o întreprindere mare, de 13 900 de euro pentru o întreprindere mijlocie și de 7 960 de euro pentru o întreprindere mică.

3 La 9 și la 29 septembrie 2010, ECHA a emis două facturi (nr. 10007578 și nr. 10004921), în cuantum de 9 300 de euro fiecare. Conform anexei I la Regulamentul nr. 340/2008, în forma în care era aplicabil la data faptelor, acest cuantum corespundea redevenței datorate de o întreprindere mică în cadrul unei cereri transmise în comun pentru o cantitate de substanțe mai mare de 1 000 de tone.

4 La 11 februarie 2013, reclamanta a fost invitată de ECHA să prezinte o serie de documente în scopul verificării declarației în care indicase că era o întreprindere mică.

5 La 28 mai 2014, în urma unor schimburi de documente și de e-mailuri, ECHA a adoptat Decizia SME(2013) 4672 (denumită în continuare „decizia atacată”). În această decizie, ECHA a considerat că reclamanta trebuia considerată ca fiind o întreprindere mare și că trebuia să achite redevența corespunzătoare. În aceste condiții, ECHA a informat reclamanta că urma să îi emită facturi care să acopere diferența dintre redevențele plătite inițial și redevențele datorate în final, precum și o factură de 19 900 de euro pentru plata taxei administrative.

6 La 4 august 2014, reclamanta a formulat în fața camerei de recurs a ECHA o cale de atac împotriva deciziei atacate, în temeiul articolelor 91 și 92 din Regulamentul nr. 1907/2006.

7 La 8 decembrie 2014, camera de recurs a ECHA a decis să suspende procedura în fața sa, în așteptarea unei decizii a Tribunalului în prezenta cauză.

Procedura și concluziile părților

8 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 august 2014, reclamanta a formulat prezenta acțiune. Această acțiune face parte dintr-o serie de cauze conexe.

9 Prima cauză din această serie de cauze conexe a făcut obiectul hotărârii de anulare din 2 octombrie 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849).

10 La 8 ianuarie 2015, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991, părțile au fost invitate să își prezinte observațiile cu privire la eventuala relevanță în prezentul litigiu a Hotărârii din 2 octombrie 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), și să răspundă la o întrebare. Părțile au dat curs solicitării respective în termenul stabilit.

11 La 16 octombrie 2015, pe baza propunerii judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a șasea) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute de articolul 89 din Regulamentul de procedură, a invitat părțile să răspundă la o întrebare și să prezinte anumite documente. Părțile au răspuns la aceste cereri în termenul stabilit.

12 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 16 decembrie 2015.

13 Reclamanta solicită Tribunalului să anuleze și, prin urmare, să declare nevalidă decizia atacată și, în consecință, să priveze decizia respectivă de orice efect, inclusiv prin anularea facturilor emise pentru recuperarea unor redevențe mai mari și cu titlu de sancțiuni presupuse a fi aplicate.

14 În cadrul ședinței, reclamanta a renunțat la capătul de cerere privind anularea facturilor emise în executarea deciziei atacate, fapt de care s-a luat act.

15 ECHA solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la competența Tribunalului

16 ECHA subliniază că camera de recurs nu este competentă să soluționeze prezentul litigiu, cu care aceasta a fost de asemenea sesizată, întrucât decizia atacată nu figurează printre deciziile care pot fi supuse unei căi de atac în fața sa.

17 Reclamanta arată că prezenta acțiune nu implică nicio renunțare din partea sa la acțiunea pe care a formulat-o în fața camerei de recurs a ECHA. Reclamanta a precizat de asemenea, în cadrul ședinței, că aprecia că Tribunalul era competent să soluționeze prezentul litigiu.

18 Trebuie amintit că articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006 prevede că „Tribunalul […] sau Curtea de Justiție pot fi sesizate, în conformitate cu articolul [263 TFUE], cu o acțiune împotriva unei decizii luate de camera de recurs sau, în cazurile fără drept la o cale de atac în fața camerei de recurs, a unei decizii luate de [ECHA]”.

19 În această privință, articolul 91 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006 prevede că „[d]eciziile [ECHA] adoptate în conformitate cu articolele 9 și 20, articolul 27 alineatul (6), articolul 30 alineatele (2) și (3) și articolul 51 [din Regulamentul nr. 1907/2006] pot fi contestate” în fața camerei de recurs.

20 Or, decizia atacată nu a fost adoptată în temeiul dispozițiilor prevăzute la articolul 91 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, ci în temeiul articolului 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2008 și al articolelor 2 și 4 din Decizia MB/D/29/2010. Trebuie de asemenea să se sublinieze că nici Regulamentul nr. 340/2008, nici Decizia MB/D/29/2010 nu au fost adoptate în aplicarea dispozițiilor prevăzute la articolul 91 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006.

21 În plus, trebuie arătat că dispozițiile articolelor 9, 27, 30 și 51 din Regulamentul nr. 1907/2006, prevăzute la articolul 91 alineatul (1) din același regulament, privesc decizii care nu au legătură cu redevența care trebuie plătită de întreprinderile care solicită înregistrarea.

22 În ceea ce privește articolul 20 din Regulamentul nr. 1907/2006, acesta vizează „sarcinile [ECHA]”. Alineatul (5) al acestui articol prevede că „[d]eciziile [ECHA] luate în temeiul alineatului (2) al prezentului articol pot fi contestate în conformitate cu articolele 91, 92 și 93” din Regulamentul nr. 1907/2006. Alineatul (2) al aceluiași articol privește verificarea efectuată de ECHA cu privire la „integralitatea” fiecărei cereri de înregistrare, inclusiv cu privire la plata taxei. Trebuie arătat însă că această verificare „nu include o evaluare a calității sau a caracterului adecvat al datelor sau al justificărilor prezentate”. Pe de altă parte, articolul 20 alineatul (2) al treilea și al patrulea paragraf din Regulamentul nr. 1907/2006 prevede că, dacă înregistrarea „nu este completă” iar solicitantul înregistrării „nu își completează cererea în termenul stabilit”, ECHA „respinge cererea de înregistrare”. Or, în speță, pe lângă faptul că decizia atacată nu este întemeiată pe articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, ea nu rezultă din respingerea cererii de înregistrare a substanțelor în discuție.

23 Prin urmare, având în vedere ansamblul acestor elemente, este necesar să se considere că Tribunalul este competent să soluționeze prezenta acțiune, iar aceasta indiferent de acțiunea împotriva deciziei atacate formulate de asemenea de reclamantă în fața camerei de recurs a ECHA (a se vedea în acest sens Ordonanța din 16 septembrie 2015, Calestep/ECHA, T-89/13, EU:C:2015:711, punctele 16-22).

Cu privire la admisibilitatea anumitor motive invocate în cursul procesului

24 În cadrul răspunsului său la măsurile de organizare a procedurii din 8 ianuarie 2015 (a se vedea punctul 10 de mai sus), reclamanta a arătat că, astfel cum Tribunalul a decis în Hotărârea din 2 octombrie 2014, Spraylat/ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), ar trebui ca Decizia MB/D/29/2010 să fie declarată nelegală ca urmare a încălcării principiului proporționalității.

25 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, invocarea de motive noi pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii. Un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil (a se vedea Hotărârea din 5 octombrie 2011, Romana Tabacchi/Comisia, T-11/06, EU:C:2011:560, punctul 124 și jurisprudența citată).

26 Or, în speță, motivul invocat de reclamantă este un motiv nou și nu se întemeiază pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii. Pe de altă parte, acest motiv nou nu constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior.

27 Prin urmare, trebuie considerat că motivul invocat de reclamantă în răspunsul său la măsurile de organizare a procedurii din 8 ianuarie 2015 (punctul 10 de mai sus), privind declararea drept nelegală a Deciziei MB/D/29/2010 ca urmare a încălcării principiului proporționalității, este inadmisibil.

Cu privire la fond

28 Reclamanta invocă două motive în susținerea acțiunii formulate. Primul motiv este întemeiat pe lipsa de motivare a deciziei atacate. Al doilea motiv este întemeiat în esență pe o eroare de apreciere a situației de fapt din speță.

29 În cadrul primului motiv, reclamanta arată că decizia atacată nu precizează motivele pentru care aceasta ar trebui calificată drept întreprindere mare. Singura referință privind dimensiunea întreprinderii s-ar regăsi în documentul intitulat „SME calculation report”, anexat la scrisoarea ECHA din 19 noiembrie 2013. Din acest document ar reieși că, pentru a stabili dimensiunea reclamantei, ECHA ar fi ținut seama nu numai de cifra sa de afaceri, ci și de cea a Marchi Industriale SpA, a Esseco Group Srl (proporțional cu participarea Marchi Industriale în cadrul Essemar SpA) și a Marfin Srl. Acest calcul, astfel cum ar reieși din argumentele prezentate de reclamantă, nu ar avea niciun temei. Reclamanta subliniază în special că ECHA nu ar fi luat în considerare precizările aduse printr-un e-mail din 26 februarie 2013. De asemenea, reclamanta ar fi indicat, într-o scrisoare din 16 decembrie 2013, motivele pentru care datele Esseco Group nu puteau fi luate în considerare. Scrisoarea ECHA din 28 mai 2014 s-ar limita să amintească parametrii și criteriile care permit calificarea unei întreprinderi drept IMM. Reclamanta nu ar fi în măsură să înțeleagă raționamentul urmat de ECHA pentru adoptarea deciziei atacate. Nici documentele anexate la decizia atacată nu ar permite să se înțeleagă raționamentul ECHA.

30 ECHA subliniază că reclamanta, în cadrul primului motiv, se abține să menționeze dacă decizia atacată conține, în anexă, un document intitulat „SME calculation report”. Decizia atacată ar trimite în mod expres la acest document, precum și la alte anexe. În plus, prin e-mailul său adresat ECHA la 26 februarie 2013, reclamanta s-ar fi limitat să facă trimitere la o serie de documente. Ar fi evident că, în decizia atacată, ECHA s-ar referi în mod expres la documentele transmise de reclamantă la 26 februarie 2013. Ar fi de asemenea evident că reclamanta putea înțelege din textul deciziei atacate și din anexele la aceasta raționamentul urmat de ECHA pentru a lua în calcul datele Marchi Industriale și ale Esseco Group. ECHA adaugă că, potrivit jurisprudenței, o motivare scurtă este considerată adecvată, cu condiția ca autoritatea care o adoptă să anexeze la decizia în discuție documente în măsură să clarifice raționamentul pe care l-a urmat sau atunci când aceasta trimite la un document care se află deja în posesia destinatarului deciziei respective. În speță, decizia atacată ar conține informații suficiente pentru a permite reclamantei să înțeleagă pe ce temei a fost adoptată. ECHA vizează în special referințele explicite din decizia atacată privind reglementările relevante și documentele luate în considerare. În ceea ce privește scrisoarea din 16 decembrie 2013, evocată de reclamantă, ECHA precizează că, chiar dacă aceasta a fost adresată din greșeală camerei de recurs, ea ar fi răspuns la observațiile care erau cuprinse în scrisoarea respectivă.

31 Trebuie amintit că motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. În ceea ce privește în special motivarea deciziilor individuale, obligația de a motiva astfel de decizii are, astfel, ca scop, în afară de a permite un control judiciar, să furnizeze persoanei interesate indicații suficiente pentru a cunoaște dacă decizia prezintă eventuale vicii care să permită să i se conteste validitatea. Pe de altă parte, cerința motivării trebuie

apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului în cauză, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii sau alte persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act îndeplinește cerințele articolului 296 CE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 19 martie 2015, Dole Food și Dole Fresh Fruit Europe/Comisia, C-286/13, EU:T:2015:184, punctele 93 și 94 și jurisprudența citată).

32 Pe de altă parte, trebuie arătat că atât Regulamentul nr. 1907/2006, la articolul 3, cât și Regulamentul nr. 340/2008, în cuprinsul considerentului (9) și la articolul 2, fac trimitere la Recomandarea 2003/361 în privința definirii IMM-urilor.

33 Recomandarea 2003/361 conține o anexă, al cărei titlu I privește „[d]efiniția microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii adoptată de Comisie” [traducere neoficială]. Articolul 2 din titlul menționat este intitulat „Numărul de angajați și pragurile financiare pe baza cărora se stabilesc categoriile de întreprinderi” [traducere neoficială].

34 În cadrul unei întreprinderi autonome, adică al unei întreprinderi care nu este calificată drept „întreprindere parteneră” sau drept „întreprindere legată”, în sensul articolului 3 alineatele (2) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361, stabilirea datelor, inclusiv a numărului de angajați, se efectuează doar pe baza conturilor acestei întreprinderi, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din anexa menționată.

35 În cazul unei întreprinderi care are întreprinderi partenere sau legate, stabilirea datelor, inclusiv a numărului de angajați, se efectuează pe baza conturilor și a altor date ale întreprinderii sau, dacă există, a conturilor consolidate ale întreprinderii sau a conturilor consolidate în care întreprinderea este preluată prin consolidare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361. În temeiul articolului 6 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361, la aceste date trebuie adăugate, pe de o parte, datele întreprinderilor partenere (situate imediat în amonte sau în aval față de întreprinderea vizată), proporțional cu procentul de participare la capital sau cu procentul drepturilor de vot, reținându-se cel mai mare dintre aceste două procente, și, pe de altă parte, 100 % din datele întreprinderilor legate în mod direct sau indirect de întreprinderea vizată și care nu au fost deja preluate în conturi prin consolidare.

36 Pentru aplicarea articolului 6 alineatul (2) din anexa la Recomandarea 2003/361, datele întreprinderilor partenere ale întreprinderii vizate rezultă din conturile și din alte date, consolidate dacă există, la care se adaugă 100 % din datele întreprinderilor legate de aceste întreprinderi partenere, în afară de cazul în care datele acestora au fost deja preluate prin consolidare, iar aceasta în temeiul articolului 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361. În privința datelor întreprinderilor legate de întreprinderea vizată, acestea rezultă din conturile lor și din alte date, consolidate, dacă există. La acestea sunt adăugate proporțional datele eventualelor întreprinderi partenere ale acestor întreprinderi legate, situate imediat în amonte sau în aval față de acestea, în cazul în care nu au fost deja preluate în conturile consolidate, într-o proporție cel puțin echivalentă cu procentul de participare la capital sau cu cel al drepturilor de vot, reținându-se cel mai mare dintre aceste două procente, iar aceasta în temeiul articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361.

37 În speță, ECHA a reținut în decizia atacată că reclamanta avea un număr de angajați egal sau mai mare de 250 de persoane, o cifră de afaceri anuală mai mare de 50 de milioane de euro și un bilanț anual mai mare de 43 de milioane de euro. Pe acest temei, ECHA a considerat că reclamanta nu putea fi calificată drept întreprindere mică.

38 Calculul ECHA era detaliat într-un raport anexat la decizia atacată. În acest raport, ECHA a preluat datele întreprinderilor calificate drept „legate” (Marchi Industriale) și drept „partenere” (Marfin și Esseco Group) și le-a adăugat în continuare, în tot sau în parte, la datele reclamantei. În ceea ce privește întreprinderile calificate drept „partenere”, ECHA a luat în considerare în special 49,9995 % din datele Esseco Group. Luarea în considerare a datelor Esseco Group a fost contestată de reclamantă în scrisoarea sa din 16 decembrie 2013, adresată dn greșeală camerei de recurs și care, potrivit declarațiilor ECHA, a fost luată în considerare în cadrul procedurii administrative.

39 Cu titlu introductiv, trebuie amintite legăturile întreținute la data faptelor de reclamantă cu alte întreprinderi. Mai întâi, reclamanta era legată de Marchi Industriale, întrucât aceasta din urmă deținea majoritatea capitalului său social. Apoi, Marchi Industriale era partenera Marfin (care deținea între 25 % și 50 % din capitalul său social) și a Essemar (în care Marchi Industriale deținea între 25 % și 50 % din capitalul social). În sfârșit, Essemar era, potrivit ECHA, legată de Esseco Group, întrucât această din urmă întreprindere deținea în mod formal majoritatea capitalului social și, prin urmare, a drepturilor de vot ale acționarilor primei, ceea ce reclamanta a recunoscut în cadrul ședinței.

40 În primul rând, în ceea ce privește luarea în considerare a datelor Marchi Industriale Italia și Marfin, raportul anexat la decizia atacată permitea reclamantei să cunoască justificările deciziei respective, având în vedere în special dispozițiile pertinente ale Recomandării 2003/361. În special, rezultă clar din aceste dispoziții și din elementele speței că ECHA a ținut cont de integralitatea datelor Marchi Industriale, întrucât această întreprindere era legată de reclamantă [în aplicarea articolului 6 alineatul (2) al treilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361], și proporțional de datele Marfin, întrucât această întreprindere era partenera întreprinderii legate de reclamantă (Marchi Industriale) [în temeiul articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361]. Reclamanta nu contestă de altfel în mod special luarea în considerare a datelor acestor întreprinderi în cadrul prezentei acțiuni.

41 În al doilea rând, în ceea ce privește luarea în considerare a datelor Esseco Group, contestată de reclamantă în cadrul procedurii administrative și care face mai concret obiectul prezentei acțiuni, trebuie arătat că situația de fapt din speță nu se regăsește printre situațiile prevăzute în anexa la Recomandarea 2003/361. Astfel, atunci când anexa la Recomandarea 2003/361 prevede luarea în considerare a datelor unor întreprinderi care nu sunt situate imediat în amonte sau în aval față de întreprinderea vizată, ea se limitează să aibă în vedere întreprinderile legate de întreprinderile partenere ale întreprinderii vizate [articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361] și întreprinderile partenere ale întreprinderilor legate de întreprinderea vizată [articolul 6 alineatul (3) al doilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361]. Or, în speță, Esseco Group era o întreprindere legată de o întreprindere parteneră a întreprinderii legate de reclamantă.

42 Pe de altă parte, din elementele speței nu reiese că reclamanta erra partenera Essec Group, cum totuși a arătat ECHA în raportul anexat la decizia atacată, fără altă explicație.

43 În sfârșit, reclamantei nu i s-a dat nicio indicație în cadrul procedurii administrative cu privire la temeiul juridic aplicabil în speță pentru utilizarea datelor Esseco Group, astfel cum a afirmat ECHA în cadrul ședinței. În special, ECHA a precizat că articolul 6 alineatul (2) al treilea paragraf din anexa la Recomandarea 2003/361, invocat în înscrisurile sale, nu fusese menționat în cadrul procedurii administrative. În plus, referirea, în fața Tribunalului, la acest temei juridic, care privește întreprinderile legate în mod direct sau indirect de întreprinderea vizată, se află în contradicție cu calificarea drept întreprindere parteneră reținută de ECHA în raportul anexat la decizia atacată.

44 Având în vedere aceste elemente, este necesar să se considere că motivarea deciziei atacate nu îi permite reclamantei să cunoască justificările acestei decizii în ceea ce privește luarea în considerare a datelor Esseco Group și nici Tribunalului să își exercite controlul.

45 Prin urmare, este necesar ca primul motiv invocat de reclamantă în susținerea acțiunii să fie admis și, în consecință, ca decizia atacată să fie anulată, fără a fi necesară examinarea celui de al doilea motiv.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât ECHA a căzut în pretenții, iar reclamanta nu a solicitat pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată, este necesar să se decidă ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

declară și hotărăște:

1) Anulează Decizia SME(2013) 4672 a Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 28 mai 2014.

2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 15 septembrie 2016.

Semnături